

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 261. szám

2014. szeptember

Hárs Ernő

Vége a vakációnak

Vége a vakációnak
Kopog már a barna dió,
véget ért a vakáció.

Vidám ruhák, fénylő szemek,
gyülekező gyereksereg.

Mint a fecskék messze délre,
készülnek az új tanévre.

Villanydrótjuk iskolapad,
kedvük alatt majd leszakad.

Fiú, leány cseveg, csipog,
csupa emlék, csupa titok.

Patak vize, erdő zöldje
zsong szavukkal körbe, körbe.

Hozzá annyi napfény vakít,
elég lesz az új tavaszig,

hogy se szél, se fagyos utak
ne lopják el mosolyukat,

s mindegyikük bátran szálljon
át a betű, óceánon.

Iskolakezdésre

"Ha azt szeretnéd, hogy a gyerekek meg-erősödjön az önbizalma, kérlek, ne alázd meg őt, ne nevezd tudatlannak, butának, ügyetlennek, ne hasonlítgasd össze a kárára másokkal. Inkább azt mondd el neki, hogy az ő korában te is ugyanígy küszködtél azokkal a dolgokkal, amikkel ő, állj mellé, erősítsd meg abban, amiben jó! A modern pszichológia és pedagógia üzenete, hogy sugározz bizalmat! Nézz a gyerek szemébe, és mondd neki azt: tudom, hogy te ezt meg fogod tudni csinálni! Tudom, hogy képes vagy rá! Van fogalmad róla, micsoda varázsmondat ez?"

(Prof. Dr. Bagdy Emőke)

Visszatekintés Velencére

Egy júliusi hétvégén az Éltrevalók csoportjából kicsik és nagyok felkerekedtek, hogy együtt töltsenek két-három napot, kinek hogy engedte az ideje. Az úti cél a Velencei-tó, ott is Velence, ahol a tó partján a Baptista Szeretetszolgálat által üzemeltetett panzióban szeretettel fogadtak bennünket. A szállásra nem lehetett panasz: zuhanyzós szobák, reggeli ellátás, a kertben sütögető hely sörpadokkal, közvetlen kijárat a tó partjára.

Különböző élethelyzetekből érkeztünk, így eltérőek lehettek az egyéni elvárások is a hétvégével kapcsolatban, úgy mint közönségben lenni testvérekkel, barátokkal, ki lépni a hétköznapi gondjaiból, szürkeségéből, élvezni a szabad levegőt, felfedezni a természetet, a vízben és a vízparton élvezni a napsütést, együtt „tüzeskedni” a bográc és a tárcsa mellett, jókat enni, lelki élményeket gyűjteni, és még lehetne sorolni. Mindenki egyénileg tud nyilatkozni arról, hogy mindebből mi valósulhatott meg.

Bár záporoktól nem volt mentes az időjárás, de Isten kegyelmesen meghallgatta azokat az imádságokat, ami a jó időjárásra vonatkozóan elhangzottak, így volt lehetőség strandolni, kirándulni, egyik nap bográcsozni, másnap pedig sütogetni, amit a szabad ég alatt elköltött közös vacsora követett.

Péntek este a panzió emeleti társalgójában megszathattuk egymással azt, hogy ki miért tud hálát adni, és ezek alapján imádkozhattunk egymásért. A másnap ennek folytatásaként lehetőség nyílt mindenkinek arra, hogy nap közben célzottan tehessen valamilyen szívességet, annak irányába, akinek a nevét a reggeli végén kihúzta. Ezt nehezíthette az a körülmény, ha olyan valakinek a neve került kihúzásra, aki napközben a strandolás helyett a kirándulást választotta. A szombat estére tervezett szervezett beszélgetés a vacsora utáni tóparti séta elhúzóódása miatt végül nem tudott megvalósulni, de a tó partján azért adódott lehetőség egy kis éneklésre. Vasárnap még alkalom adódott egy közös ebédre, miután néhányan meglátogatták a helyi gyülekezetet. Délután a csomagokkal felszerelten ki a tó partján, mások egy kastélyparkban élveztük a kellemes, bár zivatart ígérő jó időt. Vasárnap délelőtt kellett búcsút mondanunk Horváth Zoltánnak és feleségének, Andreának, mivel Zoltán barátunk egészségügyi problémája nem javult, és orvosi ellátást igényelt.

Lehetett volna-e másként megszervezni a programokat, jobban kihasználni a testvé-

ri közösséget? Bizonyára igen. Mégis, ez az együttlét és a körülmények érleltek ki Horváth Zoltán barátunkban egy bizonyágtételt, amit megosztott csoportunkkal, és az ő engedélyével most én is szeretnék megosztani a testvéri közösséggel:

„Hálát adok Istennek, hogy lehetőséget adott arra, hogy elmehettem párommal Andreával együtt Velencére. Ha bár én nem így terveztem, de így volt időm egy pár dolgon elmélyednem. Nekem a gyülekezet és az ifi csoport nagyon sokat jelent és ezt azért mondom, mert Isten és a Biblián kívül ezek tartják bennem az erőt. Ez egy hatalmas energiamező, aki érzi ezt, tudja milyen jó dolog. Velencén elgondolkodtam, hogy mit szeretnék az életemmel, és én azt kaptam, hogy vigyáznom kell erre a szent templomra, tehát az én részemről se cigi se sör. Tudom, hogy ez másnak természetes, de én megharcolom és Isten segítségével és Jézus tisztító vérével dicsőséget hozunk az Ő nevének. Több gondolat is végigfutott a fejemben, de ez a jövő. Köszönet Istennek, hogy megismertelek titeket, és hogy ilyen szeretettel bántatok velünk. Hogy őszinte legyek én már nagyon várom a bemerítkezést, tudom, csak egy rituálé, de nekem nagyon sokat jelent. Ezúton is szeretnék Andreával megköszönni mindent és szeressétek egymást nagyon.”

*(Szabóné Forrás Piroska
Bizonyágtétel: Horváth Zoltán)*

A világhírű magyar agykutató döbbenetes vallomása Istenről

A tudomány jeles képviselői legtöbbször megállnak az "anyagi" szint vizsgálatánál, és a racionális megközelítés korlátainál. Csupán az elmével felfogható területen "kirándulnak", az azon túli vidéket pedig meghagyják másoknak. Nem így a világhírű magyar agykutató, Freund Tamás pro-

fesszor.

Az "Istenadta" című kiváló könyvben, különböző emberekkel beszélgetnek a szerzők tehetségről, felelősségről, Istenről és az ezekkel kapcsolatos élményekről, gondolatokról és tapasztalatokról. Freund Tamás professzor urat is megkérdezték ez ügyben. Megdöbbenő amikor a materiális világ kutatói, a racionalitás emberei mégiscsak eljutnak az anyagon túli, sokkal "finomabb szintű" dimenziók világába is, és a sejtek, idegpályák és egyéb biológiai dolgok mellett, Istenről kezdenek el beszélni. Itt olvashatsz a vele készült beszélgetésből néhány gondolatot: (Interjú részlet)

"...a gyermeki hitet könnyű elveszíteni, ha nem nyer megerősítést a felnőtté vált ember agyában. Az idegtudós az anyag evolúciójának a csúcsát, az agyat vizsgálja. Azt a szervünket, amelyen keresztül a lelkünk megnyilvánul az anyagi világ számára. És olyan funkciók produkálásra is képes, amire semmi más biológiai, fizikai-kémiai anyag nem. Ha a neurobiológus megismeri az idegsejthálózatokat, nehezen tudja elképzelni, hogyan lesznek ebből új gondolatok, hogyan tehet föl az idegsejtek hálózata olyan kérdéseket, mint hogy mi az élet értelme. Akármennyire komplex terméke az agy az evolúciónak, nem gondolom, hogy képes kitermelni egy olyan nem anyagi entitást - nevezzük elmének, éntudatnak, szabad akaratnak, léleknek, de leginkább ezek együttesének - amely irányítóként hat vissza az öt létrehozó idegsejtek hálózatára. Inkább azt tudom elképzelni, hogy, mint az anyag evolúciójának csúcsa, az emberi agy vált alkalmassá, hogy rajta keresztül a teremtő eredetű lélek meg tudjon nyilvánulni az anyagi világ és ami fontosabb, a többi lélek számára.

- *A lélek tehát külső beavatkozásra került belénk az evolúció folyamán?*

- Az ateista elképzelés szerint a tudat az anyagi agy működésének emergens tulajdonsága. Én úgy gondolom, az anyagnak nem lehet olyan emergens tulajdonsága,

ami visszahat az öt létrehozó idegsejthálózatra. Már csak azért sem, mert ha kivesszünk egy szövetmintát az emberi agyból, és összehasonlítjuk a majom vagy a macska ugyanonnan kivett szövetmintájával, akkor közel ugyanannyi sejtet találunk, ugyanolyan típusúakat, a kapcsolódási törvényszerűségeik, a kommunikációra használt molekulák is egyformák. A fő különbség, hogy ezekből a kis agykérgi oszlopokból az emberi agyban jóval több van, mint egy majom vagy egy macska agyában. ha valaki elhiszi, hogy csak mert ezekből az egységekből jóval többet pakolok egymás mellé, a hálózat generál egy nem anyagi jellegű éntudatot, az élet értelmén lamentáló elmét, akkor azt is el kell hinnie, hogy ha chipekből kapcsolunk össze egyre többet, akkor egyszer eljutunk egy számítógéphez, ami előbb-utóbb szintén kitermel magából egy elmét, ami majd az éterből visszahat és programozza a gépet létrehozó chipek hálózatát. Ezért gondolom én, hogy az agyunk nem kitermeli, hanem befogadja az egyébként tér-idő dimenziókon kívül létező lelkünket. Az ateisták hite még nagyobb, mint az enyém, mert ők el tudják hinni, hogy az öntudatára ébredt emberi agy az ősrobbanással önmagából, önmagától és önmagáért keletkezett anyagi világ fejlődésének terméke lenne. Én ezt nem tudom elhinni, természettudományos bizonyítékaink pedig egyik álláspontra sincsenek.

- *Vagyis minden további nélkül össze tudja egyeztetni istenhitét a tudománnyal.*

- Érdeemes belegondolni, hogy az ősrobbanás utáni első másodpercben, ha az öt fizikai állandó nem úgy van beállítva, ahogy, hanem mondjuk a gravitációs állandó néhány százalékkal nagyobb, akkor az univerzum visszazuhan önmagába. Ha az atommagok belső kölcsönhatási állandója néhány milliomod részével kisebb vagy nagyobb, csak hidrogén- vagy csak héliumatomok keletkeznek, és sohasem jön létre a szénatomra épülő szerves élet. Az ateisták hiedelme szerint ez magától alakult így ki. Én inkább abban hiszek, hogy volt egy te-

remtő lélek, akinek valamiért eszébe jutott, hogy anyagi világra volna szükség. Ahogy a Biblia írja, kezdetben volt az Ige. A teremtmény szándék. A fizikai állandókat úgy állította be, hogy hozzánk hasonló lények jöjjenek létre. a kémiai, majd biológiai evolúciós szabályai, úgy mint a természetes szelekció, nem mások, mint a teremtés eszközei. Nincs abban semmi különleges, ha egy tudós istenhívő. Inkább abban látom a különlegességet, ha egy tudós ateista. Olyan hiedelemrendszerben kell élnie, aminek én nem látom az értelmét. A legnagyobb rejtély a gondolkodó, szabad akarattal rendelkező ember keletkezésének az értelme, a lelkünk eredete, küldetése és sorsa. Ezek olyan kérdések, amelyekre a természettudomány sohasem fog választ adni. Ha pedig a hitünk más kérdésekkel foglalkozik, mint a tudomány, akkor miért ne lehetne a kettő összeegyeztethető, egymást kiegészítő?"

(meditacionk.blogspot)

(Rovatvezető: Lovász Debóra)

Ifjúsági rovat

Sok szeretettel köszöntöm ismét a Testvéreket. Hosszú és kalandokkal teli nyár van mögöttünk és ezen, illetve más okokból kifolyólag is sajnos már régen jelent meg a rólunk szóló rovat ebben az újságban, de most hogy elindult az újabb tanév, ismét minden hónapban be fogunk számolni a velünk történt eseményekről és a minket ért élményekről.

Minden évben a nyár legnagyobb eseménye ifjúságunk életében az ifjúsági nyaralás. Természetesen az idei kirándulás sem indult zökkenőmentesen, hiszen a sátán sosem nézi jó szemmel, ha hívő fiatalok néhány napot csak egymással és Istennel szeretnének tölteni, de a Jóisten kegyes volt hozzánk és végül 5 felejthetetlen napot tölthettünk együtt Karádon július 30. és augusztus 3. között. Mindig fontos szempont

a helyszín kiválasztásánál, hogy egy csendes, nyugodt helyen lehessünk együtt, ahol ki tudunk kapcsolódni és a világ zajától távol csak Istenre tudunk figyelni. Ebben az évben állandóan változott a létszám, így volt olyan napunk, amikor 17-en vettünk részt a nyaraláson, de olyan is előfordult, amikor 22-en lehettünk együtt.

És hogy mi mindennel töltöttük ezt a pár napot? Túrúztunk Andocsra, strandoltunk a kaposvári élményfürdőben; többször fürödtünk a Balatonban; sétáltunk egy jót a környéken egy vadlesig, amit végül nem is találtunk meg; sportoltunk; filmeztünk hajnalig, és ezért a reggeli áhítatokon nem mindig voltunk éppen éberek; kalandparkba mentünk Balatonboglárra és egy bátorságpróbán is részt vettünk. Természetesen dicsőítettünk Dalma és Dávid vezetésével, kiscsoportos beszélgetéseket tartottunk és nagyon sok időt töltöttünk egymással, de legfőképpen Istennel egy messzi községben, jó hangulatban, csendben és békességben. A hét témája a másság volt. Ez egy igen izgalmas és aktuális téma, ami többször szóba került már az év közbeni ifjúsági órákon. Több szempontból is körüljártuk ezt a témakört, volt szó az etnikai, felekezeti másságról, érintettük a homoszexualitás témakörét és tartottunk külön tanítást fiúk és lányok számára is. A tanításokat lelkipásztorunk Katona Béla, teológusunk ifj. Bazsinka József tartották és az egyik este nekem is alkalmam nyílt szólani a fiatalokhoz. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk, és ezeket itt egy cikkben bármennyire is szeretném, nem tudom átadni a Testvéreknek. Éppen ezért az ősz folyamán tartani fogunk egy képes beszámolót a nyaralásról, ahol talán megmutathatjuk a Testvéreknek egy kis szeletét annak a jókedvnek, vidámságnak, Istenhez tartozás örömeinek, amit átélünk ez alatt a pár nap alatt. De addig is néhány bizonyágtétel és élménybeszámoló a fiataloktól:

„Az idei ifjúsági nyaralásunkon, ismét megtapasztalhattam Isten szeretetét és, hogy Ő mindig nyitott a velünk való kap-

csolatra. Az idei témánk a másság volt, mint vallás szempontjából, mint szexuális beállítottság terén. Az utóbbi témában mindig is kritikusak voltak a gondolataim azokról az emberekről, akik ezzel a mássággal élnek. Nem tudtam elképzelni, hogyan gondolhatják azt, hogy ez normális és miért háborodnak fel azon, hogy vannak olyanok, akik nem támogatják ezt a fajta életet. Én is ezek közé az ellenzők közé tartozom/tartoztam. A nyaraláson hosszas beszélgetések, rengeteg vélemény és tapasztalat hangzott el olyan emberektől, akik már többször találkoztak ezzel a problémával. Rávilágítottak, hogyan kell megközelíteni a témát úgy, hogy ne bántsunk meg vele az adott személyt, mégis érzékeltetni tudjuk vele, hogy nem Istennek tetsző életet él. Ezek után a tapasztalatok után, melyeket a többi ifis tagtól hallhattam, máshogy kezdtem el látni az egész szituációt. Mára már máshogy állok a témához. Még mindig elég kritikusán, de ha úgy alakulna, hogy Isten ezután egy olyan embert sodorna az utamba, aki mássággal és, bizton állíthatom, hogy nagyobb eséllyel sikerülne segítenem neki, mint ahogyan azt az ifinyaralás előtt tettem volna. Ezért hatalmas hála van a szívemben Istennek, hogy mindig képes úgy formálni a körülményeket, hogy teljesen átformálja az eddigi gondolkodásmódomat, s ezzel lehetőséget ad, hogy jobb hívő ember lehessenek.”

Lovász Petra

„Idén nagyon vártam már az ifinyaralást, mert tavaly sajnos nem volt alkalmam elmenni. Öt napot töltöttünk el Karádon és környékén, mindenféle programmal megspékelve, pl: túrázás, kalandparkozás, élményfürdőzés, és voltunk a Balatonon is. Jó volt, mert mindenki talált kedvére való pihenési módot, aktívat és kevésbé aktívat. Minden este volt dicsőítés, tanítás, ezek is mind nagyon jók voltak, érezni lehetett Isten jelenlétét. Számomra mégis talán az az egy óra marad a "legemlékezetesebb", amikor mindenki elvonult egy órára

a bibliájával, és az Úrral lehetett együtt. Összességében ez az ifinyaralás is nagyon jól sikerült, jól éreztem magam, bár az idő nem mindig fogadott kegyeibe minket. Már várom a jövő évit. :)”

Baka Dávid

“Fantasztikus nyaralásunk volt az ifivel 2014 augusztus elején. Tavaly ki kellett hagynom és úgy látszik 2 év alatt elfelejtettem, hogy mekkora élmény ezzel a csapattal kirándulni. Felülmúlta minden várakozásomat ez a hét! Azt kérték, hogy számoljunk be arról, ami a legjobb volt az ifinyaraláson számunkra. Nagyon sok élményben volt részünk, kezdve a kaposvári fürdőtől az Imola és Attila által szervezett éjszakai bátorság próbán, valamint az Andocs nevezetű településig tartó túrán át egészen a balatonboglári kalandparkig. Mindezek mellett mindenképpen említésre méltó az esti tanítássorozat, amit Katona Béla pásztorunk és Jocó felváltva adtak át számunkra egy egészen érdekfeszítő és aktuális téma kapcsán: a másság. Mégis, ha a kérdésre - hogy mi volt a legjobb, legmeghatározóbb számomra - egyszerűen és őszintén akarok válaszolni, azt kell, hogy mondjam: a közösség. Ez nem egy rossz klisé, hanem valóban újra felfedeztem, hogy mekkora erő rejlik az egységben. Az egység pedig az őszinteségen alapszik. Én ezért a tanulságért vagyok hálás!”

Széll Dalma

A nyáron azonban nem csak a közös nyaraláson vettünk részt, hanem egyéb táborokban és különleges utazások alkalmával is igyekeztünk kapcsolatokat építeni, új barátokat szerezni és elmélyíteni a kapcsolatunkat Istennel.

„Röviden szeretnék beszámolni a 2014-es baptista nagytáborról, amit Tatán rendeztek meg. A helyszínnek idén az elmúlt évekkkel ellentétben a tatai Öreg-tó partját választották, ahol minden adott volt egy jó táborozáshoz és a lelki feltöltődéshez. Ne-

kem az idei tábor helyszíne azért tetszett, mert a tábor kisebb alapterületű volt és nem szóródtak úgy szét az emberek. A napok felépítése hasonlóan alakult, mint eddig. A reggeli után egy rövidebb áhítat következett majd csoportos beszélgetések jöttek, ezt követte az ebéd és a szemináriumok, valamint a szabadidő, sport versenyek. Az esti alkalmak minden évben a nap legfontosabb részei, ahol 400 fiatallal közösen hallgathattuk a tanítást és dicsérhettük Istent. Mivel én csak péntek délután érkeztem, nagyon jó volt megtapasztalni azt a légkört, amibe a munkás napok után hirtelen belecsöppentem. Érkezésem után egyből láthatam, amint a több erzsébeti fiatallal is felálló focicsapat dicső harmadik helyezést ért el a táborban. Az esti tanításon Heizer Tamás hirdette az ígét, ami a jövő gyülekezetről szólt. Szombaton Tóth Sándor a szentlélek erejéről tanított, a vasárnap délelőtti záró alkalmon pedig Papp János egyházelnök buzdított minket a szolgálatba és a hívő életbe való „bekapcsolódásra”. Számomra a tábor legfontosabb üzenete az volt, hogy szívvel, lélekkel és értelemmel kövessük Istent, tehát nem elég, ha ezek közül csak az egyik van meg hívő életünkben, hanem mindhárom fontos.”

Lesták Bence

A következő néhány sorban Széll László számol be egy nyári élményéről.

„Ezen a nyáron egy teljes hónapot töltöttem az Úr kegyelméből Törökországban, Isztambulban egy ösztöndíj program keretében. A kórházi gyakorlat során fül-orr-gégészeti műtéteken sajátítottam el és gyakoroltam az altatóorvos feladatait, ami a későbbi terveimnek megfelelően nagyon sok tapasztalatot adott. De itt most a kint töltött időm más területeiről szeretnék írni. Törökországról mindenkinek az jut először az eszébe, hogy muszlim. És valóban, boldog-boldogtalan muszlimnak mondja magát, az is, aki egyáltalán nem gyakorolja a vallást. Számomra nagyon érdekes volt be-

lecsöppenni ebbe a világba, ahol minden utcáson egy mecset áll, naponta ötször felharsan a müezzin hangja a hangszóróból. A nőknek csak az arcukat látni, a többit ruha fedi, de van, aki csak a szemeit mutatja meg az arcából. Az épp aktuális böjti időszak (ramadan) miatt naplemente után tömegek esnek neki az iftárnak (ingyenes vacsora muszlimok számára a ramadan alatt), és a hatalmas városban templomot összesen hármat láttam, azokat is egyéb házakkal körülpítve, nem a dombtetőn, mint nálunk. A szobatársaim közül (egy diákszállón laktam) három fiú Gázából származott, amit először ijesztőnek találtam, de aztán jól összebarátkoztunk. Ők az imádság ideje alatt leterítették imaszőnyegüket és módszeresen betartották az előírásaikat. Eszembe jutott, hogy míg mi, fiatal keresztyének mindent megteszünk, hogy elhagyjuk a hagyományainkat (pl. összetett kézzel imádkozás), ők mindent megtesznek, hogy megőrizzék és betartsák azokat. (Való igaz, hogy rendszeresen megfigyelték, mikor evés előtt imádkozok, és szóvá is tették, ha ezt „észrevétlenül” csináltam.)

Maga Isztambul egy 14 milliós nagyváros, olyan, mint Budapest, csak minden egy kissé eltúlozva. Nálunk a Duna elválasztja a pesti és budai oldalt, ott a Boszporusz a válasz az európai és ázsiai oldal között (legkisebb átmérője két kilométer). Négy metrójuk van, mint nekünk, csupán jóval hosszabbak, a buszok is hasonlóak, de előfordul, hogy a hőség miatt nyitott ajtókkal mennek. A biciklizés sajnos még a budapestinél is fejletlenebb, a légszennyezés pedig jóval nagyobb. Az emberáradat miatt a járdán haladni nem lehet, de ez legalább türelemre tanít. És számunkra talán az is különös, hogy ott a nők több testrészüket takarják el, mint a férfiak, ami Budapesten persze pont fordítva van.

Az emberek nagyon kedvesek, és bár alapvetően nem szokás az idegen nyelvek ismerete, szívesen kommunikálnak kézzel-lábbal is. Ez utóbbiban szerencsére nekem is volt már kellő tapasztalatom. Volt lehe-

tőségem a hitről beszélgetni (angolul, ami persze mindkét részről felállított némi nehézséget a kánaáni szótár ismerete miatt). Isten úgy intézte, hogy összebarátkozzak egy török fiúval (aki szobatársam is volt két hétig), aki annyira különlegesnek találta, hogy én keresztyén vagyok, hogy az egész baráti körében elterjesztette. Innentől fogva mindenki ezzel jött hozzám, hiszen ez ott annyira szokatlan. Az elején megpróbáltam úgy magyarázni az evangéliumot, ahogy egy európainak tenném, hogy Jézus követése nem abból áll, hogy vallási szabályokat betartunk stb. (hiszen az európaiak többsége vallásból kiábrándult ember), de rövid idő után rájöttem, hogy ez itt nem megy. Itt a vallás még mindig egy szabálygyűjtemény, egy filozófiai rendszer, ami a szellemi fejlődés tökéletes útja, és ilyen értelemben a keresztyénségre is így tekintenek. Nagyon örültem neki, hogy újra volt lehetőségem olyan kérdéseket megválaszolni, mint miért jött Jézus, miért halt meg, hogy lehetséges a feltámadás, mi az a Szentháromság, hogyan lehet üdvözülni, mit jelent az üdvözítő hit, és mi az a szent élet, amire Jézus elhívja a benne hívőt. Európában menekülnek az ilyesmitől, ott kíváncsiak voltak, és ez jól esett. Persze ők (és amúgy sokszor mi is) hajlamosak leragadni a „szabályok betartása” szinten, hiszen ezt meg lehet tenni szenvedélyes szeretet nélkül is, átadott és elkötelezett élet nélkül is.

Kívánom, hogy mi Krisztus-hívők bármely kultúrában fordulunk is meg, Jézus Krisztust sugározzuk!”

Szél László

Ahogy a Testvérek is látják ez a nyár is gazdag volt élményekben. Rendkívül hálásak vagyunk Istennek, hogy megóvott minket, vigyázott ránk és ilyen sok csodás pillanatot ajándékozott nekünk. Viszont vége a nyárnak, a felnőttek jót pihentek és újra belevetik magukat a munkába és mi fiatalok is újra felvesszük a dolgos hétköznapi ritmusát. Szerintem mindannyiunk szívében élnek az elmúlt időszak szép emlékei. Jó

megosztani egymással az élményeket és a vicces történeteket. Biztos vagyok benne, hogy Istennek több célja is volt ezzel az időszakkal és ezek közül az egyik az, hogy ennek a szép nyárnak ez emléke mindannyiunknak erőt adjon a dolgos hétköznapiakban.

ISTEN MADÁRKÁI

Isten madárkái tovahagytak minket.
Verebek lakják most fecskefészkeinket.
Isten madárkái messze délre szálltak.
Fényes napkeletig bizony meg se álltak.
Őket a hideg tél utol se éri.
Röptüket ragyogó napsugár kíséri.
Hozzánk tavaszt hoznak, tőlünk nyarat visznek.
Csalóka, szép ősznek egy percig se hisznek.
Istenem, ha én is madárkád lehetnék,
zord, hideg világban tavaszt hirdethetnék!
Milyen jó is volna! Jöhetne hideg tél,
dermesztőn, fagyosan fújhatna hideg szél:
messze délre szállnék, addig meg se állnék.
Én Istenem, bárcsak madárkáddá válnék!

Ó, adj nekem, kérlek, boldog fecskeszívet,
napsugárral teltet és Tehozzád hívet!
Adj nekem hitszárnyat, könnyű fecskeszárnyat,
ha jön a hideg tél, hogy Tehozzád szálljak,
szerető szíveden puha fészket rakjak,
s örökkön örökké Tenálad maradjak!

Túrmezei Erzsébet

HUMOR

- Pistike, már megint elkéstél! Mi ennek az oka?
- Tanár úr, a közlekedési táblák!
- Na ne nevetess már! Hogy lehetne a késés oka egy tábla?
- Úgy, hogy ki volt rá írva: "Vigyázat, iskola! Lassítson!"

Felmérést tartanak, hogy ki szerint mennyi idő alatt lehet megtanulni kínaiul?

Megkérdezik a tanyán élő Józsi bácsit:

- Hát, ha minden időm rá fordítom talán 4-5 év...

Aztán egy egyetemen tanító professzort:

- Véleményem szerint én 1-2 év alatt meg tudnám tanulni!

Majd a főiskolás diákok:

- Szerinted mennyi idő alatt lehet megtanulni kínaiul?

- Miért? Holnap ZH-t írunk?

- Anyu! Nagyon fáj a torkom, meg a hasam is!

- Ó, te szegény! Miből is írtok ma dolgozatot?

Pistikét a suliról faggatja a szomszéd néni:

- És melyik a kedvenc tárgyad az iskolában?

- A csengő.

- Mondd csak fiacskám, ebben a mondatban:

"A pásztor a mezőn legelteti a nyáját" melyik a helyhatározó?

- A pásztor.

- Nono! Már hogy lenne a pásztor a helyhatározó?

- Azért, mert a pásztor határozza meg a helyet, hogy hol legeljen a nyáj!

FAKANÁL

Szőlős csirkeszárny puliszkával

Hozzávalók: 12 db csirkeszárny-tő, só, frissen őrölt bors, olívaolaj, 4 dl must vagy szőlőlé, 3 levél friss zsalya, 2 szál friss kakukkfű, 1 kávéskanál étkezési keményítő, 2 dkg vaj

A puliszkához: 0,6 dl víz, 25 dkg kukoricadara, 25 dkg fehér szőlő, 4 dkg vaj

Elkészítés: A csirkeszárny-töveket megmossuk és leszárítjuk. Ezután a szárnytövek keskenyebb részénél a bőrt a csonton éles késsel körbevágjuk, a végét levágjuk, és a húst óvatosan lefejtjük a csonttól, egészen a végéig. Ezután kézzel teljesen lehúzzuk a húst a csonttól, hogy csak a csont végén legyen hús. Sóval, borssal ízesítjük, majd a forró serpenyőben az olívaolajon minden oldalukat kb. 10 perc alatt pirosra sütjük.

Lábosba tesszük, felöntjük a musttal. Sóval, borssal, a megmosott egész zsalylevelekkel, kakukkfűvel ízesítjük, és lassú tűzön lefedve

kb. 20-25 perc alatt megpároljuk. Ekkor kiszedjük a szárnytöveket, kevés hideg vízzel elkevert keményítővel besűrítjük a levet.

Közben a körethez a vizet sóval felforraltjuk, beleszórjuk a kukoricadarát, és lassú tűzön, folyamatosan kevergetve addig főzzük, míg a puliszka besűrűsödik.

A szőlőt leszemezzük, majd forró vajon 3-4 perc alatt, rázogatva kicsit megsütjük, és a megfőtt puliszkával lazán összekeverjük.

Tálaláskor evőkanállal tányérokra formázzuk a puliszkát, mellé tesszük a párolt csirkeszárnytöveket, és meglocsoljuk a fűszeres-mustos mártással.

Ha nincs a mustnak szezonja, a csirkeszárnytöveket száraz fehérborban is megpárolhatjuk. Így is nagyon finom, csak kicsit más lesz a jellege. Ebben az esetben mielőtt lehúzzuk a tűzről, szórhatunk mellé pár szem friss szőlőszemet.

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság bibliaóra: pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Előljárásági megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbg.hu